

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ผลการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อความสามารถ ในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ที่เข้ารับการรักษากเป็นผู้ป่วยในของโรงพยาบาลศรีธัญญา จากกลุ่มตัวอย่าง 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 คน กลุ่มควบคุม 15 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 6 ลักษณะ ของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยจิตเภท จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ผู้ที่ให้การดูแลเมื่อเจ็บป่วย ระยะเวลาในการเจ็บป่วย จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษานในโรงพยาบาล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท

ตารางที่ 7 คะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง จำแนกเป็นรายคน

ตารางที่ 8 คะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ของกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง จำแนกเป็นรายคน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ระหว่างก่อนกับหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ระหว่างก่อนกับหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภทระหว่าง กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์แทนค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

n	หมายถึง	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
p	หมายถึง	ระดับของความมีนัยสำคัญ
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลแต่ละกลุ่ม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 6 ลักษณะ ของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยจิตเภท จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ผู้ที่ให้การดูแลเมื่อเจ็บป่วย ระยะเวลาในการเจ็บป่วย จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n=15)	กลุ่มควบคุม (n=15)	รวม (n=30)
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
1. เพศ			
ชาย	8	8	16
หญิง	7	7	14
2. อายุ (ปี)			
20-25	4	4	8
26-30	7	4	11
31-35	2	4	6
36-40	2	3	5
41-45	-	-	-
3. สถานภาพสมรส			
โสด	11	11	22
คู่	2	3	5
หม้าย	-	-	-
หย่า	2	1	3
ร้าง	-	-	-
4. ระดับการศึกษา			
ประถมศึกษา	7	8	15
มัธยมศึกษาต้น	4	3	7
มัธยมศึกษาปลาย	1	2	3
อนุปริญญา ปวช. ปวส.	2	1	3
ปริญญาตรีขึ้นไป	1	1	2

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n=15)	กลุ่มควบคุม (n=15)	รวม (n=30)
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
5. อาชีพ			
ว่างงาน	4	5	9
รับจ้าง	7	8	15
ค้าขาย	3	1	9
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-	1	1
เกษตรกรรวม	1	-	1
6. รายได้ของครอบครัว/เดือน			
น้อยกว่า 2,000 บาท	2	-	2
2,000 - 5,000 บาท	6	7	13
5,000 - 10,000 บาท	3	6	9
สูงกว่า 10,000 บาท	4	2	6
7. ผู้ที่ให้การดูแลเมื่อเจ็บป่วย			
ตนเอง	4	-	4
บุตร	-	-	-
สามี - ภรรยา	1	1	2
บิดา - มารดา	7	10	17
ญาติพี่น้อง	3	4	7
8. จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล			
1 - 2 ครั้ง	9	9	18
3 - 5 ครั้ง	3	5	5
สูงกว่า 5 ครั้ง	3	1	4
9. ระยะเวลาในการเจ็บป่วย			
1 - 2 ปี	5	2	7
3 - 5 ปี	5	6	11
6 - 10 ปี	3	5	8
สูงกว่า 10 ปี	2	2	4

จากตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ มีจำนวน 16 คน และ 14 คน ตามลำดับ มีอายุอยู่ในระหว่าง 26-30 ปี มากที่สุด มีจำนวน 11 คน รองลงมา คือ อายุอยู่ในช่วง 20-25 ปี มีจำนวน 8 คน และน้อยที่สุด มีอายุอยู่ระหว่าง 36-40 ปี มีจำนวน 5 คน สถานภาพสมรส โสด มีจำนวนมากที่สุด คือ 22 คน

ด้านระดับการศึกษา อยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุด มีจำนวน 15 คน รองลงมา คือ มัธยมศึกษาต้น มีจำนวน 7 คน และน้อยที่สุด คือ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวน 2 คน

ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพ รับจ้าง มีจำนวน 15 คน รองลงมาคือ ว่างาน และ อาชีพค้าขาย มีจำนวนเท่ากัน คือ 9 คน ด้านรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้ อยู่ระหว่าง 2,000 - 5,000บาท มีจำนวน 13 คน รองลงมา คือ 5,000 - 10,000บาท มีจำนวน 9 คน และน้อยที่สุด คือ น้อยกว่า 2,000บาท มีจำนวน 2 คน

ผู้ที่ให้การดูแลเมื่อเจ็บป่วยมากที่สุด เป็น บิดา -มารดา มีจำนวน 17 คน รองลงมา คือ ญาติพี่น้อง มีจำนวน 7 คน และน้อยที่สุด คือ สามี - ภรรยา มีจำนวน 2 คน

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล พบว่า อยู่ระหว่าง 1 - 2 ครั้ง มากที่สุด มีจำนวน 18 คน รองลงมา คือ ระหว่าง 3-5 ครั้ง มีจำนวน 5 คน น้อยที่สุด คือ สูงกว่า 5 ครั้ง มีจำนวน 4 คน ส่วนระยะเวลาในการเจ็บป่วย อยู่ระหว่าง 3-5 ปี มากที่สุด มีจำนวน 11 คน รองลงมา คือ 6-10 ปี มีจำนวน 8 คน ส่วนน้อยที่สุด คือ สูงกว่า 10 มีจำนวน 4 คน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท

ตารางที่ 7 คะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเวช ของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง จำแนกเป็นรายคน

คะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท		
คนที่	กลุ่มทดลอง	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	63	75
2	47	73
3.	46	73
4.	71	83
5.	41	65
6.	51	79
7.	42	57
8.	65	94
9.	52	81
10.	46	40
11.	36	83
12.	68	82
13.	70	81
14.	65	93
15.	56	69
$\bar{X}$	54.60	75.20
S.D.	11.60	13.74

ตารางที่ 8 คะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเวช ของกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง จำแนกเป็นรายคน

คะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเวช		
คนที่	กลุ่มควบคุม	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	93	93
2	60	43
3.	33	41
4.	65	65
5.	87	92
6.	59	65
7.	57	60
8.	78	71
9.	61	65
10.	64	67
11.	52	55
12.	55	40
13.	55	49
14.	49	49
15.	30	36
$\bar{X}$	59.87	59.40
S.D.	17.02	17.41

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

ตัวแปร	กลุ่มควบคุม (n=15)		กลุ่มทดลอง (n=15)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท					
แก้ไขอารมณ์ดึงเครียด	5.00	2.56	5.93	3.60	.82
บรรเทาอารมณ์ดึงเครียด	6.87	3.54	6.67	2.79	.17
การใช้การประคับประคอง	7.20	2.67	6.00	2.73	1.22
การพึ่งพาตนเอง	11.87	3.34	10.67	3.39	.98
การเผชิญหน้ากับปัญหา	14.40	7.02	11.53	5.38	1.26
การมองเหตุการณ์ในแง่ดี	14.53	3.62	13.80	3.76	.54
โดยรวม	59.87	17.02	54.60	11.62	.99

จากตารางที่ 9 พิจารณาโดยรวม พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน

และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้ง 6 แบบ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภทระหว่างก่อนกับหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

ตัวแปร	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท					
แก้ไขอารมณ์ดึงเครียด	5.93	3.59	5.80	2.68	.21
บรรเทาอารมณ์ดึงเครียด	6.67	2.79	7.40	3.74	.69
การใช้การประคับประคอง	6.00	2.73	10.07	2.60	5.98*
การพึ่งพาตนเอง	10.67	3.39	14.93	4.71	2.89*
การเผชิญหน้ากับปัญหา	11.53	5.38	20.20	4.69	6.76*
การมองเหตุการณ์ในแง่ดี	13.80	3.76	16.80	2.83	2.62*
โดยรวม	54.60	11.62	75.20	13.74	6.50*

*p <.05

จากตารางที่ 10 พิจารณาโดยรวม พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลอง สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภทกลุ่มทดลอง แบบการใช้การประคับประคอง การเผชิญหน้ากับปัญหา การพึ่งพาตนเอง และการมองเหตุการณ์ในแง่ดี หลังการทดลอง สูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภทกลุ่มทดลอง แบบแก้ไขอารมณ์ดึงเครียด และบรรเทาอารมณ์ดึงเครียด ก่อนและหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนความสามารถในการ เฝ้าปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ระหว่างก่อนกับหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม

ตัวแปร	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ความสามารถในการเฝ้าปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท					
แก้ไขอารมณ์ดึงเครียด	5.00	2.56	4.20	2.11	2.03
บรรเทาอารมณ์ดึงเครียด	6.87	3.54	7.27	3.49	.56
การใช้การประคับประคอง	7.20	2.68	6.60	3.22	.76
การพึ่งพาตนเอง	11.87	3.34	11.87	4.50	.00
การเฝ้าปัญหาหน้ากับปัญหา	14.40	7.02	15.33	6.26	.80
การมองเหตุการณ์ในแง่ดี	14.53	3.62	14.13	4.02	.52
โดยรวม	59.87	17.02	59.40	17.41	.24

จากตารางที่ 11 พิจารณาโดยรวม พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเฝ้าปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ระหว่างก่อนกับหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน

และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเฝ้าปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ทั้ง 6 แบบ ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ระหว่าง กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

ตัวแปร	กลุ่มควบคุม (n=15)		กลุ่มทดลอง (n=15)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท					
แก้ไขอารมณ์ตึงเครียด	4.20	2.11	5.80	2.68	1.81
บรรเทาอารมณ์ตึงเครียด	7.27	3.49	7.40	3.74	.10
การใช้การประคับประคอง	6.60	3.22	10.07	2.60	3.24*
การพึ่งพาตนเอง	11.87	4.50	14.93	4.71	1.27
การเผชิญหน้ากับปัญหา	15.33	6.26	20.20	4.69	2.48*
การมองเหตุการณ์ในแง่ดี	14.13	4.02	16.80	2.83	2.10*
โดยรวม	59.40	17.41	75.20	13.74	2.76*

*p < .05

จากตารางที่ 12 พิจารณาโดยรวม พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภทกลุ่มทดลอง สูงกว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภทกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท หลังการทดลอง แบบการใช้การประคับประคอง การเผชิญหน้ากับปัญหา และการมองเหตุการณ์ในแง่ดี กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท หลังการทดลอง แบบแก้ไขอารมณ์ตึงเครียด การพึ่งพาตนเอง และบรรเทาอารมณ์ตึงเครียด ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน